

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

xi. De violatione suspensionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

De Violatione Suspensionis.
Cap. XI.

S V M M A R I V M.

ipsam substantiam censuræ tolli ad tempus, ad eum modum quo tollitur sententia excommunicationis quando abfoluitur cum reincidentia, seu quando quis abfoluitur in articulo mortis a simplici confessorio cum obligatione presentandi se superiori; per talem enim abfoluionem vere tollitur censura, quæ tamen eadem specie redit, si homo non se presentet superiori, quando commodè potest, vel non faciat illud, quod ei iniunctum est, quando abfoluitur cum reincidentia.

Contra hoc tamen dictum obijci potest, quia sequenter durante suspensione censuræ hominem non posse simpliciter abfolui ab ista censura, eo quod censura tunc non est. *Cui Respondetur* primo, Non esse inconueniens aliquod, si dicamus, hunc, durante suspensione censuræ, non posse simpliciter abfolui. Secundo, Dici potest, ipsum verè abfolui posse, sicut abfolutus cum reincidentia, antequam reincidenti datur, potest simpliciter abfolui; & hoc casu ista abfolutio, hoc operatur vt censura quæ post istud tempus debebat redire, non redeat, & vt homo qui erat liber solum ad tempus, maneat perpetuo liber ab huiusmodi Censura.

Alterum est, Aequè probabile, & fortè probabilius esse, non tolli substantiam censuræ, sed solum effectum eius ad tempus suspendi. Sic Innoc. in cap. cum inter de Consuetud. Panor. in cap. Ad hæc quoniam, num. 5. & in cap. Dilectis, numer. 22. de appell. & Ioan. Andr. & alij ab eo relati. Couar. in cap. alma mater, par. 2. §. 2. num. 4. de sent. excomm. lib. 6. & pro hac re faciunt quæ traduntur in eum & plantare, §. Quod si templarij, de priuileg. & ff. de precarijs, l. sed si manente, & ff. de peculio, l. peculium, §. si ero.

Contra hanc tamen sententiam duo obijci possunt. Primo, hoc videri contra naturam ipsius censuræ; de intransita enim ratione censuræ est, vt trahat secum executionem vnde habet vt neque per sequentem appellationem suspendatur. Igitur poterit manente censura suspendi executio.

Secundo, Quia maior est vis appellationis in suspendendo effectum sententiæ, quam potestas iudicantis post latam sententiam, vt patet, quia appellatio suspendit infamiam secutam ex sententia, vt l. furti, ff. de his qui notant. Infamiam quam tamen infamiam Iudex suspendere non potest quia sequatur condemnatum de furto, l. Non potest, ff. de furt. sed appellatio suspendere non potest effectum sententiæ censuræ, ergo minus ipse Iudex, hoc enim non dependet a potestate sua, sed ex iuris dispositione. Quod argumentum dubium fecit Panor. mitatum in d. cap. Ad hæc quoniam, num. 5. de appellat. quamuis postea in cap. dilectis, num. 22. tit. eodem expressè hanc nostram assertio- nem defendit; & faciliè solui possunt quæ in contrarium allata sunt.

Ad primum enim respondetur, Non esse de intrinseca ratione censuræ, vt secum trahat executionem, nec esse de ratione censuræ, vt per appellationem nõ suspendatur, sed hoc totum ex iuris dispositione provenit: Vnde, si iura nõ prohibuissent, appellatio suspenderet omnem Censuram. Constituerunt autem iura censuras non suspendi per appellationem, & suspendi per Iudicis Auctoritatem, vt hac ratione homines, censuras & Iudices Ecclesiasticos magni facerent, & magis timerent.

Ad secundum etiam facilis est responsio: nam dici potest, appellacionem ex sua natura posse suspendere censuras, nisi Ecclesia aliter statuisset. Deinde esto, appellatio in ordine ad aliquos effectus plus possit, quam potestas iudicis, vt in exemplo allato de infamia sequente damnatum de furto; in Suspensione tamen effectus censuræ, plus potest Iudex, quam appellatio, vt constat; Quia antequam censura sit suspensa per iudicem appellatio non potest legitime interponi, & si interponatur, nullum habet effectum postquam autem censura per Iudicem suspensa sit, tunc valde interponi poterit appellatio. Suspendio igitur Iudicis vim, & robur dat appellacioni, & consequenter plus poterit Iudex, quam appellatio.

- 1 Suspensionis censura duobus præcipue modis violari potest, & quinam illi sint.
- 2 Communicare cum suspensio ab officijs diuinis licet, sicut cum excommunicatis, quousque denunciati sint.
- 3 Parochiani a suis parochis suspensio, aut personaliter denunciatis, quousque denunciati sunt, Sacramenta petere possunt, nec parochus ministrando ea in hoc casu peccat aut irregularis est.
- 4 Communicans cum suspensio denunciato in actibus humanis, ad summum veniale tantum peccatum committit.
- 5 Communicans cum suspensio denunciato in actibus sacris, & in illis, a quibus est suspensus, mortaliter peccat.
- 6 Communicans cum suspensio denunciato, etiam in diuinis, censuram aliquam suspensionis minoris non incurrit.
- 7 Missam audiens a suspensio denunciato, secluso scandalo, nõ peccat, si illum ad celebrandum non induxerit.
- 8 Violans sententiam suspensionis per exercitiũ actus, a quo quis suspensus est, mortaliter peccat.
- 9 Suspensus a minoribus, quamuis actum eius, a quo suspensus est, exerceat solemniter, non peccat mortaliter ex genere suo.
- 10 Indecentia maior est actum ordinis superioris, quam inferioris, in suspensione exercere.
- 11 Violans scienter suspensionem ab ordine, vel officio, deponendus est in perpetuum.
- 12 Violans suspensionem ignoranter, an, & quando penam mereatur.
- 13 Ignorantia quænam censetur in totum, vel in parte a peccato excusare.
- 14 Violans scienter suspensionem excommunicari debet.
- 15 Suspensus actum aliquem exercens, qui ad potestatem solius ordinis spectat, actum illũ valide exercet, & quænam huius ratio sit.
- 16 Violans suspensionem in multis casibus irregularis efficitur.

ET quoniam suspensionis censura, sicut & alia, duobus modis violari potest, vno modo ab ipso met suspensio per exercitiũ actus illius, a quo est suspensus; Alio modo ab eo qui nõ est suspensus per communicationem seu participationem cum suspensio, in eo actu, a quo erat suspensus, idè de vtriusque breuiter dicendum est.

Et primo quidem de hoc posteriori agendum est, de quo non est magna difficultas: Quamuis enim tam de Clerico suspensio ab officijs diuinis, quam etiam de suspensio a Sacramentorum administratione, & de personaliter interdicto, Concilium Constantiense & iura non satis explicitent, an liceat cum huiusmodi participare in Sacris & Sacramentis quando denunciati publice & nominatim non sint; quia tamen hoc scitu necessarium est, & aliqua ratione ex eodem Concilio colligitur, & magis explicatur in Concil. Basili. & Lateran. sub Leone X. Sess. 11. dum dicitur, *Præterea cuiuscunque censura aut sententia a iure, vel ab homine & existimo certum, quicquid olim iure antiquo, etiam occulte suspensio in Sacramentis vitandi erant nunc tamen iure nouo licite cum eis participare nos posse sicut etiam cum excommunicatis non denunciatis, cum in his eadem omninò militet ratio, ad vitandum nimirum scandala, & pericula multa, & vt hac ratione timoratis conscientijs subueniatur.*

A parrocho igitur suspensio, aut personaliter interdicto, si denũ

ciatus publicè & nominatim non fit, licitè ſubditus petere poteſt, vt ſolemniter etiam ſepeliat defunctum, & vt ei Sacramenta miniſtret; nec parochus ſi rogatus, & inductus peccat, nec irregularis efficitur; & valet abſolutio peccatorum à ſic ſuſpenſo impenſa, ex Henriquez lib. 13. de excomm. cap. 5. §. 5. & cap. 33. §. 3. & Tolet. lib. 1. inſtr. Sacerd. cap. 14. verſ. Tertius, quicquid Sorus in 4. diſt. 1. quaest. 5. art. 6. Concluſ. 8. & diſt. 18. q. 3. art. 3. Concluſ. 1. in fine, contrarium inſinuare videatur, exiſtimans Concilium Conſtant. nihil indulſiſſe pro ſuſpenſis, ſed tantum pro excommunicatis, quod tamen falſum eſt, vt ex dictis conſtat.

4 *Sin* autem ſic ſuſpenſus denunciatus ſit, tunc quidem ſi quis cum eo in actibus humanis participet, aut non peccat, vt notat Henriquez vbi ſupra, lib. 13. cap. 5. §. 5. aut ad ſummum veniale tantum peccatum committit iuxta ea, quæ tradunt Martin. Ledefm. 2. 4. quaest. 26. art. 2. in tract. de ſuſpenſione in fine, & Nauar. in Manual. cap. 27. num. 163. verſ. Nono inferitur Alphonſus Vivaldus in Candelabro ſuo aureo, titu. de ſuſpenſ. num. 170. & Coſmus Philiarthus de officio Sacerdotis par. 1. lib. 4. cap. 1. Toletus vbi ſupra. Et ratio eſt; quia etiam participatio cum excommunicato in actibus humanis communiter ſolum veniale eſt, & ideo multo minus mortale erit cum ſuſpenſo in iſtis participare.

5 *Qui* vero ſic ſuſpenſum in actibus Sacris, & in illis, à quibus eſt ſuſpenſus non vitat, communiter & ex genere ſuo mortaliter peccat, vt Ledef. Nauar. Alphonſus Vivaldus, Coſmus Philiarthus, Toletus, & Henriquez vbi ſupra teſtantur. Ratio eſt; quia per hanc communicationem notabilis iniuria irrogatur non ſolum ipſi cenſuræ, & Iudici, à quo eſt lata, ſed etiam ipſi actui ſacro & diuino. Et patet à ſimili; Siquidem cum excommunicato in Sacris participans mortaliter peccat; ergo etiam cum ſuſpenſo; quantum enim ad hoc, non multum differt excommunicatus à ſuſpenſo; ſic tamen cum illo in diuinis illicitè participans non incurrit cenſuram vllam ſuſpenſionis minoris, aut participantis in crimine, vt Henriquez lib. 13. de excommunic. cap. 5. §. 5. & cap. 33. §. 3. notauit, quia hoc nullo iure exprimitur, nec datur vlla ſuſpenſio minor, quæ participans incurrit, vt diximus cap. 1. in fine. Quæ omnia vera eſſe docet Toletus, & Henriquez quando quis induxit ſic ſuſpenſum ad officij diuini celebrationem aut ab eo recipit Sacramenta, quæ ſuſpenſus erat Sacerdos ab officijs diuinis, aut à Sacramentorum adminiſtratione; ſiquidem, qui ſecluſo ſcandalo à ſuſpenſo ſic denunciato Miſſam audit, aut ſimul cum illo intereſt Miſſæ, & alijs diuinis officijs, non videtur peccare, ſi illum nullo modo induxit, quia inquit nullum de hac re extat iuris præceptum, quo cum eo participare prohibetur. De illo autem, qui participaret cum ſuſpenſo in exercitio actuum minorum ordinum, vtrumne mortaliter, an venialiter peccet, ex his manifeſtum erit, quæ paulò inferius dicemus, vbi, an ipſemet ſuſpenſus mortaliter, vel venialiter peccet, examinabitur.

8 *De violatione* autem prioris, qua ipſemet ſuſpenſus ſuam ſuſpenſionem tranſgreditur, hæc quinque breuiter dicenda ſunt.

Primum eſt, Qui violat ſuſpenſionem per exercitium actus, à quo quis ſuſpenſus eſt, peccat mortaliter ex genere ſuo, arg. cap. 2. de maior. & obed. Ledefm. 2. 4. quaest. 26. art. 2. in tract. de ſuſpenſione in principio, Nau. in Man. cap. 27. num. 163. verſ. Octauo dico, Henriquez lib. 13. de excommunic. & ſuſpenſ. cap. 33. §. 1. Tolet. lib. 1. Inſtr. Sacerd. cap. 14. & Ratio eſt; quia violat præceptum Iudicis, & Eccleſiæ in re graui. Et quia maximum malum in Eccleſia Dei eſſet, ſi homines cenſuras Eccleſiæ violare aſſueſcerent. Quod tamen ex eodem Henriquez limitandum eſt de denunciatis de ſuſpenſione; vt enim diximus, parochus non denunciatus de ſuſpenſione, inductus, & iure compulſus ab ouibus ſuis, dum Sacramenta in fauorem ſubditorum miniſtrat, nec peccat, nec irregularitatem vllam incurrit.

9 *Addi* autem * Nauar. vbi ſupra, etiam ſuſpenſum ab aliquo ordinum minorum peccare mortaliter, ſi exerceat

actum à quo ſuſpenſus eſt, id quod probat ex ca. 1. de ſen. excomm. lib. 6. & cap. 1. de ſen. & re iudic. lib. 6. ſubditum, men hoc intelligendum eſſe, ſi hic actus exerceatur ſolemniter, & tanquam ex officio. Si enim exerceatur tanquam à laico non erit peccatum mortale id quod locum habet nõ ſolum in exercitio actuum ordinum minorum, ſed etiam in ipſo exercitio caſtandi Epistolam. Ceterum valde dubito, an vnquam ſuſpenſus à minoribus, & exerceat actus, à quibus eſt ſuſpenſus, etiam ſolemniter, peccet mortaliter. Ratio autem, quæ me mouet, & dubium reddit, hæc eſt; Quia nullus eſt actus ordinum minorum, qui non ſoleat frequenter per laicos exerceri, etiam cum omni ſolemnitate. Vnde tunc ſolum peccatum mortale eſſe iudicarem, ſi in aliqua Eccleſia conſuetudo eſſet, vt exercitia minorum ordinum non niſi à Clericis, vel cum aliqua ſolemnitate, ſcilicet cum ſuperpelliceo, vel alia ſolemnitate exercerentur, tunc enim Clericus horum ordinum actus, cum huiusmodi ſolemnitate exerceat, mortaliter peccaret. Quibus addo, non ſolum eſſe peccatum mortale exercitium ordinis à quo quis formaliter, & directè ſuſpenſus eſt, ſed etiam à quo eſt ſuſpenſus conſequenter ad eum modum, quo cap. 3. in prima Regula, & cap. 4. in ſexto, & octauo modo ſuſpendendi diximus, & Ratio eſt; quia maior indecentia eſt huiusmodi celebrare in ordine ſuperiori, quàm in inferiori. Illud tamen aduertendum eſt, quod licet hoc ex genere ſuo peccatum mortale ſit, poteſt tamen aliquando eſſe veniale, ſicut contingit in omni alio peccato mortali ex genere; maximè autem hoc veniale eſſe poteſt, & imperfectione actus, vt conſtat.

11 *Secundum eſt*, Scilicet inter violans ſuſpenſionem ab officio, vel officio, præſertim celebrando, in perpetuum ab officio, & beneficio deponendus eſt, arg. vt Clericorum, de vita & honeſt. Cleric. & c. Clerici & c. latores, de Cler. excomm. miniſtr. & DD. ibi. Id quod maximè locum habet in eo, qui celebrat, ex cap. latores, & ibi gloſ. in verb. Deponas, & Panor. ibidem num. 1. de Cler. excomm. miniſtr. quia hæc grauiffima eſt omnium ſuſpenſionum, propter actus celebrandi dignitatem: Vnde eſt maximè omnium ſcandalofa; & quamvis per accidens occulta eſſet, & conſequenter non ita grauis, adhuc tamen valde grauis eſt, & ſtatim, ac ſciretur, graue ſcandalum excitaret. In violatione autem aliarum ſuſpenſionum, quamvis ſapè poſſit, & debeat eadem poena inſigiri; non nunquam tamen mitius agi poſſet. Addidi autem, ſcienter violans, quia ſi quis ignorantèr ignorantia inuincibili eam violaret, non mereretur hanc poenam, ex gloſ. in ſc. ad additionem c. Clericorum, in verb. deponatur, de vita & honeſt. Cleric. & cap. Apoſtolicæ, de Cleric. excomm. miniſtr. ſi autem ignorantia culpabilis eſſet, non tamen vſque adeo crassa & affectata, vt ſcientiæ æquiualeat, tunc quidem mitius cum eo agendum erit, iuxta moderationem d. cap. Apoſtolicæ, iuncta gloſ. ibidem, in verb. probabilis.

13 *Quod* ſi quæras, quam ſit iſta ignorantia quæ in totum, vel in parte excuſat? Reſpondeo ſatis eſt, ſi inuincibiliter ignoraret ſe ſuſpenſum eſſe, ſiue ignorantia iuris, ſiue facti ignorantia ſit: ſi vero ſe ſuſpenſum ſciat, quamvis inuincibiliter ignoraret ſe & ſuſpenſum quemcumque genere peccare celebrando, aut etiam putaret ſe licite celebrare poſſe; hæc tamen ignorantia non excuſaret, quia diſtincte poteſt eſſe inuincibilis; ex eo enim ipſo, quod ſe ſuſpenſum nouerit, ad quid teneatur vt talis ſuſpenſionem ſcite tenetur, quandoquidem id facile ſcite poterit.

A D D I T I O.

* Adde, Verum non diſcederem in praxi ab opinione Nauari; neque obſtat, quod eiuſmodi mentia Ordinum Minorum ſoleant communiter etiam per laicos exerceri, quia hæc non tollit inobedientiam in re graui, quam ſe ſuſpenſus exhibet erga ſuperiorem eccleſiam, & ſic non exiit culpa peccati mortalis.

14 *Tertium est*, Scienter violans suspensionem excommunicandus est, vt colligitur ex ca. 2. de Cler. excom. ministr. id quod locum habet, si per contemptum & superbiam suspensionem violat, vt in d. cap. 2. expresse habetur: ex eo autem quod scienter quis & aduertenter eam violat, certe excusare se nequit, quin eam per superbiam, & contemptum violat.

15 *Quartum est*, Suspendus actum aliquem exercens, qui ad potestatem solius ordinis spectat, actum illum valide exercet, vt si ministrat Sacramentum etiam ordinis, aut Missam celebrat: quia Papa hæc impedire non potest, quo minus facta valeant eo quod ratione Characteris indelebilibus fiant ex Henriquez lib. 1. 3. de excommunic. & susp. ca. 33. §. 1. post Palud. in 4. d. 18. qu. 7. artic. 3. Concluf. 6. & Concluf. 9. vbi ait, Episcopum, qui iure suo confirmat, vel ordinat, a minorum ordinum collatione suspensum, nihilominus confirmando & ordinando verum characterem imprimere: Addidit autem hoc verum esse in eo, qui hæc facit *suo suo*; si enim Papa committat Abbati confirmare & conferre ordines minores, & postea eum ab utroque suspendat, talis, inquit, ordinando vel confirmando nullum characterem confert; immo nihil agit plusquam delegatus a delegante suspensus, qui excommunicatio nihil agit, Male tamen addit Concluf. 5. & Concluf. 9. Episcopum a Papa suspensum a collatione primæ tonsuræ, eam conferendo nihil agere. Ceterum denunciatus de suspensioe ab administratione Sacramentorum, si a peccatis mortalibus absolutus, non valet absolutio: quia præter potestatem ordinis Sacerdotalis, requiritur Iurisdictio, vt optime tradit Henriquez lib. 1. 3. cap. 5. §. 5. & cap. 33. §. 1. & §. 2. vbi addit non fausse, vt nominatim denunciatus sit, si toleratus sit publico errore vulgus id enim cõceditur in fauorem aliorum, qui cum sic suspensio participant.

16 *Quintum est*, violans suspensionem in multis casibus irregularis efficitur, vt latius infra dicitur. Prius tamen referendæ sunt suspensiones, quæ in iure communi latæ sunt, quas omnes ad tria capita reducam. Primò enim afferam suspensiones omnes quæ in iure contra Episcopos, & alios prelatos maiores latæ sunt. Secundo eas adducimus, quæ contra Iudices Ecclesiasticos, contra Capitula, & Collegia, necnon contra Religiosos feruntur. Tertio denique suspensiones contra simplices Clericos latas exponemus.

De Suspensionibus contra Episcopos, & Prælatos Maiores in iure relatis. Cap. XII.

S Y M M A R I U M.

- 1 Episcopi, & Prælati maiores suspensionem, aut interdictum virtute cuiuscunque constitutionis, mandati, vel sententiæ non incurrunt, nisi specialiter exprimentur.
- 2 Officium Episcoporum, & superiorum, aliorum officij communi, & generalius est.
- 3 Officium Episcoporum in quibus præcipue consistat.
- 4 Cardinales suspensionem non incurrunt, nisi eorum specialiter mentio fiat.
- 5 Cardinales etiam non Episcopi, Pontificale officium in Ecclesijs suis Titularibus exercent.
- 6 Episcopi, vt suspensionem, vel interdictum incurrant, satis est quod feratur suspensio propter aliquid, quod Episcoporum proprium est, quamuis eorum mentio non fiat per hoc [Episcopi] nomen.
- 7 Episcopos confirmare, & consecrare, ad inferiores Episcopos non pertinet.
- 8 Episcopi, & ipsorum superiores excommunicationem a iure, vel ab homine latam incurrunt, etiamsi eorum mentio specialiter non fiat.

9 Fratres ordinis Prædicatorum ad Episcopatum promoti, & munus consecrationis, priusquam libros ordini resignent, recipientes, a ministerio Pontificalium eo ipso suspensi sunt.

10 Archiepiscopi, quorum consecratio ab omnibus suffraganeis non est facta, an ab executione officij suspensi sunt.

11 Episcopi olim sine cõsensu & præsentia Episcoporum Provincialium, & Metropolitanorum consecrati, ab officio episcopali suspendebantur.

12 Episcopi, & superiores prælati cognitioni negotiorum & causis electionum Episcopatum se introuertentes, quando, & quomodo suspensi sunt.

13 Ordinans clericum alienum sine literis dimissorijs ordinarij, a collatione ordinum per annum est suspensus.

14 Ordinans in aliena diecesi sine licentia ordinarij loci ab exercitio Pontificalium per annum suspensus est.

15 Ordinans in aliena diecesi de licentia ordinarij loci personas eidem ordinario non subiectas per annum ab exercitio Pontificalium suspenditur.

16 Episcopi titulares in loco exempto degentes ordinantes, etiam prima tonsuræ, sine licentia ordinarij loci, per annum a Pontificalium exercitio suspensi sunt.

17 Ordinans Sacerdotem indignum a collatione ordinis suspensus est.

18 Episcopus, aut alius infans, vel illiteratus, aut alterius diecesis homini primam tonsuram, sine licentia, per annum a collatione clericalis tonsuræ suspensus est.

19 Ordinans aliquem eodem die, vel duobus continuatio ieiunio, duobus ordinibus sacris, ab amborum collatione, ad arbitrium Papæ suspensus est.

20 Ordinans solemniter penitentem, vel bigamum, a celebratione per annum suspensus est.

21 Ordinans religiosum non professum, suspensus est per annum a collatione ordinum illorum, quos contulit.

22 Ordinans aliquem accepto ab eo iuramento, vel promissione, quod ab eo super provisione non molestabitur, a collatione ordinum per triennium est suspensus.

23 Ordinans inuitum, a celebratione Missæ per annum est suspensus.

24 Ordinans Monachum sine proprii Abbatis licentia ab aliorum Episcoporum communione alienus est, seu ipso iure suspensus.

25 Bulla Sixti V. noua circa clericorum ordinationem, quæ, & quot in se contineat.

26 Bulla noua Sixti V. solum de erroribus, & delictis post eiusdem promulgationem in collatione ordinum commissis intelligenda.

27 Episcopus Italus, tam Italum, quam Ultramontanum sine literis dimissorijs ordinarij ordinans, suspensus est.

28 Episcopi neque cum promotis per saltum, nec quo ad temporum interstitia hodie dispensare possunt.

29 Episcopus aliquem minus habilem, aut defectum habentem, post adhibitam debitam diligentiam ordinans, penas per Bullam Sixti V. irregularitas non incurrit.

30 Ordinans alienum sine dimissorijs proprii ordinarij, & a collatione primæ tonsuræ, & ab executione omnium munerum Pontificalium, eo ipso suspensus est, & ab ingressu Ecclesiæ interdictus.

31 Episcopus ex prædicta Bulla transgressione suspensionem incurrens, si postea temerè se in prohibitis ingerat, a regimine ecclesiæ, & fructuum beneficiorum perceptione suspensus est, a solo Papa absolendus.

32 Episcopus circa delicta occulta, & censuras, ac irregularitates ex hisdem provenientes, hodie post Bullam Sixti V. in varijs casibus ibi consentis, dispensare non potest.